

Kunstverein Jaarverslag 2015

Kunstverein zette ook afgelopen jaar consequent de aanpak van een totale transformatie door, een model dat dient om het beste naar boven te brengen in de gekozen werken of praktijk om deze over te brengen aan een publiek - dat wil zeggen, door middel van een totale transformatie van de omgeving die duidelijk de praktijk van de kunstenaar toont.

In november 2014 opende de show *Hannah Weiner and Rammellzee*. De show, die onder meer bestond uit bruiklenen van particuliere collecties door Rammellzee, muziek van Rammellzee en publicaties van Hannah Weiner, gaat over twee mensen die gebruik maken van taal, woorden en zelfs letters op een eigenzinnige manier. Rammellzee bevrijdde letters van hun slaven status in het alfabet, zodat deze konden strijden. En Weiner zag woorden in de lucht en op mensen. De tentoonstelling liep tot 31 januari 2015.

Kunstverein begon het jaar met de wereld première van *Shut Up I'm Counting* op zaterdag 10 januari in Rialto. De buitengewone film *Shut Up I'm Counting*, is een project op het snijvlak van film en grafisch ontwerp. De film is een gelijkenis van een complexe en grillige wereld. Tara en Ohio zijn gevangen in een realiteit vol met symbolen, systemen en fragmenten. Ze weten niet hoe ze kunnen ontsnappen. Zij zijn op zoek naar het teken 'X' welke hun de weg naar buiten zou kunnen wijzen. Geleid door het Oracle met zijn mysterieuze raadsels, ontwikkelt zich er een turbulent avontuurlijk verhaal. De film is geschreven, geregisseerd en geproduceerd door Felix Salut en duurt 27 minuten.

Na de vertoning was er een kans om met de regisseur, Felix Salut, te spreken in Bob's Your Uncle onder het genot van Blinis en Cava. Teven werd het spel Galapagos getoond en gespeeld, welke te zien was in de film.

Het experimentele film script van *Shut Up I'm Counting* werd in 2014 uitgegeven door Spector Books. en werd bekroond met de Walter-Tiemann-Preis, een prijs voor innovatieve boekvormgeving en typografie.

Voor het eerst in haar 5-jarige geschiedenis, hoste Kunstverein een *Salon Hang*, open voor alle leden en tevens alléén haar leden. De *Salon Hang*, die de laatste twee weken van februari plaats vond, was voor Kunstverein een spannend, out of control event welke 59 werken toonde van lokale en internationale kunstenaars en niet kunstenaars. De *Salon Hang* is een tweejaarlijks event welke de basis van Kunstverein onderstreept, de ledenstructuur. Dit grijpt meteen terug naar de beruchte verleden van de Salons, en verwijst dan ook naar de vaak overvolle en vernieuwende tentoonstellingen die het potentieel hadden geschiedenis te schrijven, de *Salon Hang* kijkt dan ook naar hoe een hedendaagse kunst gemeenschap en zelforganisatie eruit zou kunnen zien vandaag de dag.

De *Salon Hang* editie van 2015 toonde werken van 50 leden:

Maria Barnas, Marja Bloem, Ansuya Blom, Tim Braden, Leone Contini, Sarah Crouner, Jeremiah Day, Dexter Sinister, Nel van Enckevort, Experimental Jetset, Laurent-David Garnier, gerlach en koop, Melissa Gordon, Krist Gruijthuijsen, Kara Hamilton, Sara van der Heide, Bas Hendriks, Maurits Hertzberger, Geirthrudur

Finnbogadóttir Hjorvar, Jeanine Hofland, Daniel Hofstede, Will Holder, Marc Hollenstein, Richard John Jones, Juliette Jongma, Angie Keefer, Germaine Kruip, Gabriel Lester, Glenn Lewis, Matthew Lutz-Kinoy, Armand Mevis en Linda van Deursen, Maureen Mooren, Martijn van Nieuwenhuijzen, Willem Oorebeek, Lisa Oppenheim, Adam Pendleton, Falke Pisano, Alexander Ramselaar, Christine Roland, Benjamin Roth, Maaïke Schoorel, Dean Allen Spunt, Jennifer Tee, Barbara Visser, Felix Weigand, Axel Wilhite, Robert Wilhite en Susanne M. Winterling.

Op 13 maart vond in de Roode Bioscoop een performance plaats voor de lancering van Will Holder en Alexander Waterman's boek *YES, BUT IS IT EDIBLE? The music of Robert Ashley, for two or more voices*. Zoals Holder en Waterman zelf schreven: "Enkele jaren geleden hebben we aan Robert Ashley voorgesteld partituren te produceren zodat muzikanten en niet-muzikanten nieuwe versies van zijn opera's zouden kunnen spelen, als zijnde typografische partituren. Het grootste deel van dit boek is het resultaat van dat voorstel: partituren voor *Dust* (1998) en *Celestial Excursions* (2003). Deze opera karakters zijn, tot nu toe, uitsluitend geproduceerd door en tevens de verhalen die zijn uitgewisseld tussen Ashley en zijn "band" (zangers Sam Ashley, Joan La Barbara, Thomas Buckner, en Jacqueline Humbert); in landschappen (technologisch, denkbeeldig, akoestisch, organisatiestructuur, sonische, oculaire), geproduceerd door "Blue" Gene Tyranny, Tom Hamilton, David Moodey, Cas Boumans, en Mimi Johnson - het resultaat van een dertig jaar relatie. Elke "score" is als zodanig niet geschreven voor een intieme lezerspubliek. Het was niet overwogen dat iemand buiten deze "band" deze werken zou produceren. De scores voor *Dust* en *Celestial Excursions* worden voorafgegaan door een selectie van Ashley's werk, 1963-2008, welke focussen op de wisselende relaties tussen instructie en partituur, en de tonen van instructies belicht. Het werken met deze scores gaf ons een beter gevoel van hoe elk een specifieke wijze van besluitvorming produceert, het vertelde ons wat op de pagina's van de partituur te zetten, voor de lezer die zou volgen." Voor deze tour, Will Holder en Alex Waterman las een uur van duetten uit Robert Ashley's opera's "Dust" en "Celestial Excursions".

Twee dagen later op 15 maart opende de tentoonstelling *Paul Ryan*. Kunstverein was al sinds de zomer van 2012 geïnteresseerd in het werk van Paul Ryan en besloot om het publiek te introduceren tot zijn werk via live workshops waarin in de beginselen van Threeing werden uitgelegd en beoefend en een eclecticische, onderzoekend bronnenboek. Dit bronnenboek heeft geen specifiek orde (noch is het een non-orde) en kan worden gezien als een primer om enkele gedachtes van Paul Ryan omtrent Threeing te omcirkelen. In het kort, Threeing bestaat uit situaties waarin drie of meer mensen duurzame samenwerkingsrelaties creëren. Paul Ryan (1943-2013), was een video kunstenaar, schrijver, leraar en theoreticus die werkte en woonde in New York City. Het werk van Ryan verscheen in de baanbrekende tentoonstelling *TV as a Creative Medium* in de Howard Wise Gallery in New York in 1969, en hij was lid van de Raindance media collectief en droeg bij aan het rudimentaire video tijdschrift *Radical Software*. Een groot deel van Ryan's theoretische werk richt zich op triadisch gedrag - de onderlinge relatie van drie eenheden of personen - gecodificeerd Ryan in het concept van Threeing en het Earthscore Notational System welke is gebaseerd op video's om kwesties van ecologische duurzaamheid aan te pakken. Paul nam deel aan Documenta 13 met onder mee live Threeing sessies. Kunstverein nodigde Sevanne Kassarian uit, een

professionele workshopleider die onder Paul Ryan studeerde, om een aantal Threeing sessies te begeleiden. De workshops introduceerden de deelnemers tot de collectieve praktijk van Threeing en nodigde hen uit om ook daadwerkelijk manieren van Threeing te testen in zowel werken als spelen. De workshops waren een combinatie van theorie en praktijk, communicatie en creativiteit. De deelnemers werkten met abstracte begrippen en de belichaming van die concepten en leerde zo Threeing in praktijk te brengen in zowel de verbale als non-verbale versie. Deze alternatieve tentoonstelling vond plaats op de Ruyschstraat 4 III, de allereerste locatie van Kunstverein en verplaatste zich daarna naar Kunstverein, op beide locaties waren ook de tapijten ontworpen door Paul Ryan en Berlijn woonachtige kunstenaar Luis Berríos-Negrón te zien, wie tevens een kern medewerker van Paul Ryan's Threeing team op Documenta 13 was. Op zaterdag 28 maart, tevens de laatste dag van de tentoonstelling, gaf Luis Berríos-Negrón een lezing over zijn eigen praktijk en hoe deze zich verhoudt tot Threeing.

Het weekend na de opening, 20 en 21 maart, vond het jaarlijkse *Spring Performance Festival (SPF)* plaats. Het *Spring Performance Festival* begon in 2014. Het is een compact 2-daags festival geïnitieerd door Galerie Juliette Jongma en Kunstverein welke gehouden wordt op de eerste dag van de lente. Dit jaar werd het festival mee georganiseerd door andere uitgenodigde instellingen in Zuid, namelijk De Ateliers, Upstream Gallery en Galerie Gabriel Rolt. Zowel een festival als een anti-festival, SPF programmeert onverwachte performances - het evenement richt zich op de publieke performatieve act en hoe het zowel vermakelijk als storend kan zijn. Met: Marc Bijl, Jeroen Jongeleen, Paul Ryan (via Sevanne Kassarian), Stefano Faoro, Laurent-David Garnier, Death Shanties (Lucy Stein, Sybren Renema, Alex Neilson), The Dogs of Shame, Rent the Korean (Jungmyung Lee en Ingo Valente), Peter Schuyff en Karaoke Police (David Bernstein, Monika Lipšic, Marija Olšauskaitė, Jurgis Paškevičius en andere gasten).

Op maandag 23 maart vond de lancering van het boek *Mierle Laderman Ukeles: Seven Work Ballets*, welke vergezeld ging met een presentatie door de kunstenaar zelf: Mierle Laderman Ukeles. Mierle Laderman Ukeles's *manifest Maintenance Art: Proposal for an Exhibition* uit 1969 was een grote interventie in de feministische performance praktijk en openbare kunst. Deze propositie pleitte voor de intieme relatie tussen creatieve productie in de publieke sfeer en huishoudelijke arbeid - een relatie waarvan Ukeles sinds die tijd de kleinste details heeft ontrafeld. Beginnend in 1977, werd ze een onbetaalde artist-in-residentie bij de afdeling Sanitatie van New York, een positie die haar in staat stelde radicale openbare kunst als mainstream cultuur in te voeren in een stedelijk systeem serveren, welke in bezit is van de gemeentelijke bevolking. Door middel van archiefonderzoek, focust deze monografische publicatie zich op Ukeles's werk balletten – een reeks grootschalige gezamenlijke voorstellingen waaraan arbeiders, trucks, vaartuigen en honderden tonnen van gerecycleerde materialen deelnamen – die tussen 1983 en 2012 plaatsvonden in Givors, Echigo-Tsumari, New York, Pittsburgh en Rotterdam. Samengesteld door Kari Conte; bijdragen van Kari Conte, Krist Gruijthuijsen, Mierle Laderman Ukeles; gesprek met Mierle Laderman Ukeles, Tom Finkelpearl, Shannon Jackson. Uitgegeven door Kunstverein Publishing, Grazer Kunstverein en Sternberg Press in samenwerking Arnolfini, Bristol, Institute of Modern Art, Brisbane en Marabouparken, Stockholm. Ontworpen door Marc Hollenstein.

Op donderdag 23 april, 19.00 opende de tentoonstelling *Mime Radio (notes for chapter I to XII)*, en tevens vond er een boek lancering plaats, een week later. *Mime Radio* werd opgevoerd en mondeling geschreven door Franse kunstenaar Benjamin Seror tijdens een reeks van gebeurtenissen over een periode van twee jaar, waarna de performance werd getranscribeerd en bewerkt tot een roman. Het verhaal draait rond een cast van excentrieke personages, die elkaar ontmoeten in de Tiki Coco, een bar in Los Angeles welke "Challenging Reality Open Mic" avonden organiseerde voor amateur-uitvinders en performers. Uiteindelijk raken de hoofdrolspelers verstrikt in een poging om Marsyas te helpen, een personage uit de oude Griekse mythologie welke zijn lichaam verloor nadat hij verslagen werd in een muziekwedstrijd tegen de god Apollo, zijn stem, zijn zeer oude stem terug te vinden. Buiten het medeweten van hen, ontketent dit herstel een ramp ... *Mime Radio* is een roman over hoe taal en perceptie één en hetzelfde kan zijn. Elk live-hoofdstuk van de roman maakte gebruik van rekvisieten, modellen, kostuums, muziek en geluidseffecten. *Mime Radio (notes for chapter I to XII)* toont voor het eerst, alle modellen, welke als schetsen onderdeel zijn van de optredens. Deze reeks van notities tekent een mentaal landschap van het verhaal zoals het wordt verteld in *Mime Radio*.

Op zaterdag 9 mei vond *Book Binding Consultancy* plaats Maria Jimena Sanchez en Jungmyung Lee – boek-bind professionals - waren aanwezig voor een consult en het aanbieden van de beste boek-bind oplossingen voor de specifieke en/of bijzondere gedrukte projecten van de bezoeker.

A Studio in Hand-Reading: Charlotte Wolff was een project van Valentina Desideri dat plaatsvond van 23 mei tot 25 juni, in deze periode vonden er wekelijkse evenementen plaats. Met, in alfabetische volgorde, Céline Condorelli, Audrey Cottin, Koenraad Dedobbeleer, Jason Dodge, Denise Ferreira da Silva, Christian Hawkey, Tim Ingold, Annick Kleizen, Jessica Warboys en Ben Woodard. *A Studio in Hand-Reading: Charlotte Wolff* is een tentoonstelling, een studio, een studie en een weergave van kunstwerken en de handen van hun auteur, gebaseerd op de avantgardistische praktijk van de Duitse, Britse, joodse, lesbische, arts en handlezer Charlotte Wolff (1897-1986). Tijdens haar leven was Charlotte Wolff psychotherapeut en publiceerde teksten onder andere in veld van de seksuologie en hand analyse. Valentina Desideri, introduceerde de methodieken van Charlotte Wolff, en nam deze op in haar eigen praktijk. Ze deelde deze ook met de deelnemers van de tentoonstelling en zal uiteindelijk haar bevindingen samenbrengen in een publicatie welke eind 2016 zal worden gelanceerd door Kunstverein Publishing. De tentoonstelling begon met een werk van Jason Dodge, een lezing van zijn Dodge's hand en een seminar met de Amerikaanse dichter, vertaler, editor, activist en docent Christian Hawkey. De kunstwerken in de show hoopte zich langzaam op, Jason Dodge, Céline Condorelli, Audrey Cottin, Koenraad Dedobbeleer en Jessica Warboys. Van hun allemaal leende Desideri een werk en maakte een afdruk van hun palmen, welke beschikbaar waren om te lezen in de Studio. De Studio - en de bar - was tijdens de reguliere openingstijden van Kunstverein geopend als een plek om te lezen, onderbroken door wekelijkse bijdragen van de deelnemende kunstenaars en andere genodigden. aan deze doorlopende studie naar lezen. Wekelijkse updates van *A Studio in Hand-Reading: Charlotte Wolff* waren te vinden op zowel Kunstverein's website als de speciaal ontwikkelde blog: <http://handreadingstudio.org>. Wekelijkse uitnodigingen werden verstuurd om toekomstige evenementen aan te kondigen.

Op vrijdag 26 juni vond *Stand up, script, reverse* plaats in de Apollohal Gymnasium. Een event dat het onderzoeksproces van de kunstenaars Alexis Blake en Ilke Gers introduceert; de overdracht van kennis door middel van het lichaam. Het event is zowel een plaats van onderzoek als wel productie. Deelnemers werden uitgenodigd om met de kunstenaars en experts onderzoek te doen naar het geconditioneerde en intuïtieve lichaam door het verkennen van het idee van het spel en de vrijheid binnen de regels en gestructureerde systemen. De deelnemers leerde een nieuwe reeks van vaardigheden met zelfverdediging instructeur Cesario Di Domenico en bestudeerde hun lichaam en geest connectie met sportpsycholoog Anna Loots en samen met Blake en Gers creëerde ze een ander bewustzijn van het lichaam in de ruimte. *Stand up, script, reverse* plaats werd gepresenteerd in het contextueel kader van Disassemblies, welke deel uitmaakt van Knowledge is a Does - een leesgroep welke werd gevormd tijdens een residentie periode aan de Jan van Eyck Academie.

SHIP was een tentoonstelling van Gediminas Akstinas met werken van Gediminas Akstinas en Gediminas Akstinas, welke plaats vond van 5 september tot en met 6 september, van 09:00 tot 09:00, bij Kunstverein en vanaf middernacht, in Cafe De Duivel. De 24 uur durende tentoonstelling was verdeeld in twee periodes - dag en nacht en begon met een uitnodiging om de duisternis van de "Mid Manhattan Library" binnen te treden. De performance was te zien als het proces van de hypothese van de filosoof Empedocles, die stelt dat licht een product van het menselijk oog. In de vijfde eeuw voor Christus, veronderstelde hij dat alles - alle materie - bestond uit de vier elementen: vuur, lucht, aarde en water. Hij geloofde ook dat Aphrodite het menselijk oog uit deze vier elementen maakte en het vuur aanstak, die uit het oog straalde en het zicht mogelijk maakte.

De tentoonstelling '*I collected personal secrets*', (1972–2015) van Hreinn Friðfinnsson liep van 12 september tot 7 november 2015. In de vroege jaren 70 van de vorige eeuw plaatste de IJslandse kunstenaar Hreinn Friðfinnsson (b. 1943, IJsland) een advertentie in een Nederlands kunsttijdschrift om mensen te vragen hem hun geheimen te sturen.

Door zich voor te doen als een verzamelaar van geheimen, zou de kunstenaar, dacht hij, vermoedens wegnemen dat hij enige bijbedoeling had, het gebruik of het onthullen van vertrouwelijke informatie. Het is als een fragment uit een roman van José Saramago, of een stedelijke mythe of gerucht. Het geheim, zo kan Friðfinnsson ons vertellen, is dat er géén geheim is. Zijn kunst is daarentegen een uitnodiging om te bedenken dat er mogelijk sprake zou kunnen zijn van een geheim. Het werk van de kunstenaar wordt geroemd om zijn lyriek en grimmige poëzie die de vaak alledaagse onderwerpen en materialen die de kunstenaar gebruikt om zijn werken te creëren overstijgt. Hoewel er een consistentie in thema is er een gemeenschappelijke emotionele draad door zijn werk loopt, zijn de media die Friðfinnsson gebruikt opvallend gevarieerd in zowel omvang als inhoud, van fotografie, tekeningen en sporen om presentaties en installaties van het geluid, teksten en ready-mades. Friðfinnsson presenteert vaak gevonden voorwerpen waar in hij zo weinig mogelijk interfereert, het creëren van nieuwe werken die ideeën van 'zelf' onderzoeken en tijd. Hij zei ooit dat: "Noties van tijd zijn altijd overtuigend. Ik lees wat ik tegen kom over natuurkunde en wiskunde, maar ik lees het als iemand die niet ingewijden is. Het gevoel en de interesse in de essentie van de tijd is serieus, maar mijn omgang met de tijd is niet op kennis gebaseerde; het is meer verkennend

en op gevoel gebaseerd". IJsland lijkt ver weg van het verfijnde kosmopolitisme. Friðfinnsson, die al meer dan 40 jaar in Nederland woont, wil dat wij zowel de cultuur hij vandaan komt, als de grotere wereld waarin hij zichzelf bevindt proberen te waarderen. Er ligt hier een belangrijke les verscholen, vooral van iemand die zich ergens diep in Amsterdam heeft verborgen en maar zelden in het openbaar verschijnt. zijn relatie om de wereld bevindt zich in het 'zelf'. Friðfinnsson is een natuurlijke verhalenverteller; vandaar dat de meeste van zijn werken vaak bedelen om een verhaal, of de fabricage van een verhaal, zelfs wanneer er geen is. Na 40 jaar, sluit Friðfinnsson zijn "geheimen project" af voor de tentoonstelling bij Kunstverein. De geaccumuleerde geheimen werden gebruikt als basis voor een monochroom schilderij, dat te zien was naast de advertenties die als onderdeel van het project gepubliceerd zijn in het verleden.

De laatste tentoonstelling van het jaar was *Jennifer Tee meets COBRA*, welke het werk toonde van de kunstenaars Pierre Alechinsky, Asger Jorn, Frits Lemaire & Eugène Brands, Jennifer Tee, Raoul Ubac, Reinhoud. Deze tentoonstelling kwam tot stand in samenwerking met het Cobra Museum of Modern Art. De tentoonstelling liep van 29 november 2015 tot 16 januari 2014. Voor *Jennifer Tee meets COBRA* (met Pierre Alechinsky, Asger Jorn, Frits Lemaire & Eugène Brands, Jennifer Tee, Raoul Ubac, Reinhoud) creëerde Kunstverein een mise-en-scene voor de nieuwe publicatie *The Soul in Limbo*, welke gelijktijdig gepubliceerd werd met gelijknamige haar solo tentoonstelling in het Cobra Museum voor Moderne Kunst, welke voortkwam uit het winnen van de prestigieuze Cobra Kunstprijs Amstelveen. Kunstverein selecteerde samen met Jennifer Tee en het museum historische en minder bekende werken uit de collectie van het museum voor het creëren van een intieme en onbeschaamde tentoonstelling. De samenstelling was een niet-hiërarchische, cross-historische kruisbestuiving tussen geselecteerde werken uit de Cobra en van Tee, Tee 's betrad zo een conceptuele en formele discussie met specifieke werken en specifieke problemen. De selectie was gebaseerd op een duidelijke parallel die kan worden getrokken tussen de werken van Reinhoud, Brands, Alechinsky en Tee's, met name in Tee's werk en de studie van de mannen waarin gebruikt gemaakt wordt van etnografische bronnen. Evenals de rol van de sjamaan, de tovenaar; allemaal overlappingsen in de werken. Een spirituele en expressionistische interesse in de vroegere stukken zou zelfs in gesprek kunnen worden gebracht met een dergelijke hedendaagse denken zoals Object Oriented Ontology (OOO), een 'beweging' dat het werk van Tee, misschien wel, conceptueel verbonden. Het evenement dat de naam *Listening to the Soul in Limbo* droeg was een performatieve launch die plaatsvonden tijdens Amsterdam Art Weekend, de presentatie van het boek door middel van live muziek en een ritueel met een speciaal gecomponeerde eerbetoon aan Brands door Glenn Ryszko. *Listening to the Soul in Limbo* markeerde de opening van de tentoonstelling *Jennifer Tee meets Cobra* bij Kunstverein.

In maart 2014 opende in de achter-ruimte van Kunstverein een nieuwe semi tijdelijke performatieve ruimte, Bob's Your Unce. Bob's Your Unce weerspiegelt de kern principes van KV, onder andere dat we het belangrijk vinden om connecties of verbindingen te maken via historische figuren en tussen leden en publiek. Bob's Your Uncle is ontworpen door Robert Wilhite, open elke donderdag, en brengt u een speciale host en speciale porties per week. Hier onder vindt u een lijst van de activiteiten die in 2015 plaats vonden in Bob's Your Uncle:

- 17 januari 2015, BYU #22: Nora Turato zong of sprak Rammellzee

- 22 januari 2015, BYU #23: een screening van de film *A Recess and a Reconstruction* geschreven en geregiseerd door Louise Hervé and Chloé Maillet, in samenwerking met Ellen de Bruijne Projects.
- 5 februari 2015, BYU #24: een radio feature *If loving you is wrong, I don't wanna be right #3* door Kerstin Cmelka.
- 19 februari 2015, BYU #25: Nancy Acid, speelde live in Ellen de Bruijne Projects
- 26 februari 2015, BYU #26: *Date Night #0: GAME ♠ WAR ♥ LOVE* gehost door The Dutch Oysters Club.
- 2 april 2015, BYU #27: *Date Night #1: GAME ♠ WAR ♥ LOVE* met een karaoke sessie door Nathan Azhderian.
- 9 april 2015, BYU #28: Een avond met host Gabriel Lester, featuring Smári Rúnar Róbertsson
- 16 april 2015, BYU #29: *The Hummingbird's Perch* door Scott Rogers
- 23 april 2015, BYU #30: lancering van *Half Man Half Orange* door de Werkplaats Typografie
- 30 april 2015, BYU #31: de lancering van *Mime Radio*, een boek van Benjamin Seror
- 12 juni 2015, BYU #32: boeklancering van de catalogus van de tentoonstelling *Spell to Spelling ** Spelling to Spell* en *Your Time Is Not My Time* door het Curatorial Program van de Appel
- 24 september 2015, BYU #33: een reading en drum solo *Quitting the Band* door Nickel van Duijvenboden
- 30 oktober 2015, BYU #34: *Date Night #3: GAME ♠ WAR ♥ LOVE* met Jay Tan
- 6 november 2015, BYU #35: *Curse of The Walking Techbane* een lezing en een reeks tekeningen van Mathew Kneebone

Organisatiestructuur

De basis van de organisatiestructuur is het afgelopen jaar niet veranderd, dit betekent dat Kunstverein een stabiele basis kent. Kunstverein werkt conform de Governance Code Cultuur, waarbij de principes en Best Practice-bepalingen van deze code uitgangspunt zijn voor de inrichting van de organisatiestructuur en bij de realisatie van haar doelstellingen als stichting. Kunstverein heeft de culturele ANBI-status. Het bestuur van Kunstverein is ingericht naar het Raad-van-Toezicht-model. Kunstverein kent een tweehoofdige bestuur, die gevormd wordt door Maxine Kopsa en Alexander Ramselaar. Maxine is directeur en verantwoordelijk voor het artistieke en algemene beleid van Kunstverein. Alexander is financieel directeur en verantwoordelijk voor het financiële beleid.

De Raad van Toezicht wordt gevormd door Krist Gruijthuisen (voorzitter), Andrea Davina en Marja Bloem. Andrea heeft een bancaire achtergrond en veel ervaring met fondsenwerving in de culturele sector. Marja is voormalig conservator van het Stedelijk Museum. Naast de Raad van Toezicht heeft Kunstverein een Raad van Advies, dat klankbord vormt voor de directie bij het vormgeven van het artistieke beleid van Kunstverein. De Raad van Advies bestaat uit Germaine Kruij, Raimundas Malašauskas en Sofia Hernandez Chong-Cuy. Deze leden worden meer op individuele basis benaderd wanneer er specifieke zaken zijn waar het dagelijkse bestuur advies over wilt. De Raad van Advies heeft geen formele status. In 2015 zijn de Raad van Toezicht en directie twee maal bij elkaar geweest. Gedurende het jaar is er veelvuldig contact en overleg geweest tussen de voorzitter van de Raad van Toezicht en het bestuur.

Bedrijfsvoering

De bestuur, bestaande uit Maxine Kopsa en Alexander Ramselaar, heeft de dagelijkse leiding over Kunstverein, bijgestaan door een associate curator, Riet Wijnen en voor Bob's Your Uncle is een extra medewerker aangetrokken.

Kunstverein omringt zich steeds met twee tot drie stagiaires die onbezoldigd de kans krijgen professionele ervaring op te doen in de dagelijkse praktijk van Kunstverein. Voor haar activiteitenprogramma werkt Kunstverein nauw samen met een wisselend team van kunstenaars, grafische vormgever Marc Hollenstein, en Benjamin Roth, die de opbouw- en afbouw verzorgt. Zowel bestuur als assistentie en betrokkenen bij het activiteitenprogramma werken op fee-basis, hetgeen een flexibele bedrijfsvoering waarborgt. De leden van de Raad van Toezicht en de Raad van Advies vervullen hun taken onbezoldigd.

Financiën

Kunstverein heeft een stabiel jaar gekend in 2015. Met als basis de meerjaren subsidie van Stadsdeel Zuid heeft Kunstverein eigen inkomsten gerealiseerd € 3.920 uit ledenbijdragen en bijdragen van derden € 22.423. Circa € 18.000 daarvan is geworven voor een publicatie waar vier buitenlandse instellingen aan bijgedragen hebben. Naast deze bedragen heeft het Mondriaan een bijdrage van € 10.000 beschikbaar gesteld voor drie programmaonderdelen.

JAARREKENING KUNSTVEREIN 2015

Balans	31-12-2015 31-12-2014			31-12-2015 31-12-2014	
Inventaris	€ -	€ -	Kapitaal	€ 19.810	€ 20.108
Voorraad kunst	€ 19.494	€ 19.494	Exploitatiesaldo	€ 225	€ 298-
Debiteuren	€ 1.309	€ -	Crediteuren	€ 2.282	€ 50
Omzetbelasting	€ 1.417	€ 1.852	Overlopende passiva	€ 19.967	€ 36.118
Overlopende activa	€ 6.759	€ 9.956		€ 22.249	€ 36.168
	<u>€ 9.485</u>	<u>€ 11.808</u>			
Bank	€ 13.177	€ 24.563			
Kas	€ 128	€ 113			
	<u>€ 13.305</u>	<u>€ 24.676</u>			
	<u>€ 42.284</u>	<u>€ 55.978</u>		<u>€ 42.284</u>	<u>€ 55.978</u>
Exploitatierkening	realisatie	realisatie			
	2015	2014			
Eigen inkomsten	€ 22.423	€ 8.226			
Bijdragen leden	€ 3.920	€ 3.499			
Bijdragen fondsen	€ -	€ 1.500			
Subsidies	€ 85.500	€ 90.550			
	<u>€ 111.843</u>	<u>€ 103.775</u>			
Programmering	€ 46.960	€ 48.843			
Publicaties	€ 16.396	€ 10.996			
Inkopen	€ -	€ 1.111			
	<u>€ 63.356</u>	<u>€ 60.950</u>			
Personeelskosten	€ 32.239	€ 27.471			
Huisvesting	€ 11.514	€ 10.784			
Afschrijving	€ -	€ 192			
Reis- en verblijfkosten	€ 1.128	€ 1.102			
Algemene kosten	€ 3.382	€ 3.574			
	<u>€ 48.263</u>	<u>€ 43.123</u>			
Saldo	<u>€ 225</u>	<u>€ 298-</u>			

Toelichting exploitatierekening 2015

Eigen inkomsten

Verkopen boeken	€ 580	€ 574
Bijdragen derden	€ 21.843	€ 7.652
	€ 22.423	€ 8.226

Bijdragen fondsen

Stichting Stokroos	€ -	€ 1.500
St. Niemeijer Fonds	€ -	€ -
	€ -	€ 1.500

Subsidies

Stadsdeel Zuid	€ 75.500	€ 75.500
Stadsdeel Zuid Spring Performance	€ -	€ 8.550
Mondriaan Fonds	€ 10.000	€ -
AFK	€ -	€ 6.500
	€ 85.500	€ 90.550

Programmering

Programmering	€ 40.702	€ 42.843
Grafisch ontwerp	€ 6.257	€ 6.000
	€ 46.960	€ 48.843

Publicaties

Publicaties	€ 16.396	€ 3.319
Ginger & Piss	€ -	€ 7.677
	€ 16.396	€ 10.996

Personeel

Aristieke en financiële leiding	€ 12.000	€ 11.090
Assistent-curator	€ 11.139	€ 6.481
Financiële en zakelijke leiding	€ 6.000	€ 6.000
Assistentie	€ 3.100	€ 3.900
	€ 32.239	€ 27.471